

DIÀLEG

per Carme Tulon

Avui he sortit de casa per tal de dialogar amb el meu esperit. Feia dies que no coincidíem ell i jo. Si sóc a casa, se'm fa esquiu, perquè sempre sorgeixen interferències, coses que haig de resoldre i que ja fa, generalment, massa temps que retardo. Avui, però, sembla el dia adient; la necessitat de la trobada augmenta: m'he llevat enyoradissa, amb aquell enyorament que no té explicació, aquella pressa per no saps què. M'assec a cercar respostes. Des de darrera els vidres del balcó l'esguard vagueja per damunt dels terrats de les cases veïnes. Unes gavines que prenen el sol em fan venir ganes de veure el mar; dit i fet; agafo un autobús que em porta fins al passeig Marítim; el travesso per sota i surto a la platja. Fa un dia esplèndid. El sol de mig març envia una escalforeta reconfortant que anima alguns agosarats, amb vestit de bany, a colrar-s'hi. A les escales que separen el sota del passeig de la sorra, hi ha massa gent, o almenys massa sorollosa per al meu propòsit. L'espigó, poc concorregut a causa d'una sensible llevantada, em convida a compartir la seva solitud. M'alço el coll de la jaqueta, em poso les mans a les butxaques i busco una pedra que em faci una mica de recer. La mar està preciosa. Les ones, engrescades per l'empenta del vent, creixen i s'escumen i xoquen contra les roques, i m'envien, de tant en tant, algun esquitx. Em deixo amarar per la visió i dono per començat el diàleg. Ara tu, ara jo, parlem de coses nostres; de les coses que ens agraden: records, projectes, somnis; tota una amalgama d'històries plaents.

Passa el matí sense adonar-me'n i haig de córrer per tornar a casa. En creuar la platja per dirigir-me a la sortida més propera, passo pel costat de la dotzena de palmeres que l'Ajuntament ha plantat a la sorra —sembla una mala imitació d'un oasi—; arrodoneix la imatge un àrab que, de

cara a la Meca, prega amb gran devoció. El seu rés, probablement, parla d'enyor, de fe i, tal vegada, d'esperança. Tant de bo, en acabar la pregària, deixi la platja de la Barceloneta amb la serenor d'esperit amb què ho faig jo.

